

Bewuste Burgers NOP
BewusteBurgersNOP@gmail.com

Aan:
gemeentebestuur, griffiers en rekenkamer van gemeente Noordoostpolder

Datum: 25 juni 2025

Onderwerp: Zorgen omtrent de geplande aankoop van Professor ter Veenstraat 25 als
doorstroomlocatie

Geachte betrokkenen bij de gemeente Noordoostpolder,

Als betrokken inwoners van de Noordoostpolder, namens 450 geregistreerde mede Bewuste Burgers, maken wij ons zorgen over onze woon- en leefomgeving. Daarom willen we onderwerpen die spelen in de Noordoostpolder verder onderzoeken en de achterliggende verbanden en gedachtegangen met jullie delen via mail. Wij zien met toenemende bezorgdheid hoe internationale visies steeds meer lokale gevolgen krijgen, zonder dat hier altijd open, democratisch debat aan voorafgaat.

In deze tweede mail willen wij ingaan op actualiteit. Op 26 juni 2025 staat er een vergadering Commissie Woonomgeving gepland met op de agenda 'Aankoop Professor ter Veenstraat 25 te Emmeloord'. De gemeente wil dit pand verwerven en inzetten als doorstroomlocatie voor statushouders voor een periode van 3 - 5 jaar.

In deze mail:

1. Wettelijke taakstelling
2. De asielstroom
3. Lokale situatie en risico's
4. Samenvattend

1. Wettelijke taakstelling

Op 1 februari 2024 is de Spreidingswet in werking getreden. Elke gemeente kreeg daarmee een taakstelling voor het aantal opvangplekken voor asielzoekers. De taakstelling voor het huisvesten van statushouders is in de Huisvestingswet geregeld. Indien de gemeente niet aan haar taakstelling voldoet, kan de provincie besluiten zelf opvanglocaties aan te wijzen.

In onze gemeente is voor 2025 de taakstelling voor statushouders 78. Inclusief achterstand van het voorgaande jaar komt de totale taakstelling uit op 108 statushouders.

De vraag rijst mag een gemeente gedwongen worden tot opvang? En kunnen inwoners verplicht worden ingrijpende veranderingen in hun woon- en leefomgeving te accepteren, zelfs als die ten koste lijken te gaan van veiligheid of de rust in hun buurt.

Op 17 juni 2025 vond er een bijzondere bijeenkomst plaats van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) ter gelegenheid van hun 100-jarig jubileum, waarbij Koning Willem-Alexander een toespraak hield. Uit zijn speech halen wij graag een paar quotes.

“Iedereen hier ziet het als een opdracht om het vertrouwen tussen burgers en hun overheid sterker te maken. Dat vertrouwen kan alleen lokaal worden teruggewonnen, in de straat, in de wijk, in dorpen en steden. Vandaaruit kan het weer worden opgebouwd richting grotere verbanden; rijksoverheid en Europese Unie.”

“Tegelijkertijd is het beslist niet zo dat u maar hulpeloos moet afwachten wat in Den Haag wordt besloten. Integendeel: gemeenten hebben een unieke positie om het voortouw te nemen bij het aandragen van oplossingen. U k nt immers de praktijk. U weet wat er speelt.”

Wij vragen u als gemeentebestuur:

1. Welke verantwoordelijkheid vindt de gemeente belangrijker: het bieden van zorg en veiligheid aan haar eigen inwoners of het dragen van de gedwongen verantwoordelijkheid voor statushouders?
2. Achten de gemeente het redelijk dat inwoners eerst belasting betalen, waarna de gemeente een [rijksbijdrage per statushouder](#) ontvangt en bovendien, via diezelfde inwoners, ruim 2 miljoen euro investeert in de aankoop van dit pand, terwijl zij tegelijkertijd moeten inleveren op veiligheid, woonkansen en leefrust in hun directe omgeving?
3. Zoekt de gemeente naar alternatieve oplossingen en plannen om de asielstroom te beperken, bijvoorbeeld door te investeren in vrede, vrijheid en veiligheid wereldwijd, zoals Koning Willem-Alexander in zijn toespraak de ‘bottom-up-rol’ van gemeenten benadrukte?

Wij pleiten ervoor dat de gemeente haar primaire verantwoordelijkheid neemt richting de eigen gemeenschap en met terughoudendheid en transparantie omgaat met externe druk en financiering, zodat beleid daadwerkelijk in dienst staat van een leefbare en veilige Noordoostpolder.

2. De asielstroom

2a. Wie zijn de asielzoekers:

Hoewel er ook gezinnen onder de asielzoekers zijn, bestaat een groot deel van de instroom uit jonge mannen tussen de 18 en 30 jaar. Daar zijn verschillende redenen voor:

1. **Families kiezen bewust** om    n persoon vooruit te sturen – vaak de jongste en sterkste – met de hoop op asiel en gezinshereniging.
2. **Dienstplicht, vervolging of geweld** treft jonge mannen vaak als eersten in conflictlanden zoals Syrië, Eritrea of Afghanistan.
3. **Economische druk** speelt ook een rol: jongeren dragen vaak verantwoordelijkheid voor hun gezin en worden geacht geld naar huis te sturen.
4. **Smokkelaars en sociale media** beïnvloeden hen met beloftes van veiligheid, werk en een betere toekomst in Europa – soms op misleidende wijze.

Waar komen ze vandaan en om welke reden:

- Oorlogen (Syrië, Oekraïne, Afghanistan)
- Politieke onderdrukking (Eritrea, Iran)
- Klimaatverandering en droogte (Sahelregio)

- Economische instabiliteit en armoede (al vallen economische vluchtelingen formeel buiten het asielrecht)

2b. Wie oefent invloed uit op het asiel- en migratiebeleid?

A. Internationale organisaties

Deze organisaties bepalen mede de kaders waarbinnen asielbeleid zich ontwikkelt:

- *UNHCR (VN-Vluchtelingenorganisatie)*
→ Stelt internationale normen op (zoals het Vluchtelingenverdrag), adviseert over hervestiging en veilige routes.
- *IOM (Internationale Organisatie voor Migratie)*
→ Regelt o.a. migratieprogramma's, vrijwillige terugkeer, hervestiging.
- *Europese Commissie & EASO (tegenwoordig EUAA)*
→ EU-loketten die migratiebeleid en -verdeling coördineren, hoewel formeel wel onder democratische controle, zijn ambtelijk zeer invloedrijk.

B. NGO's en denktanks

- *Open Society Foundations (George Soros)*
→ Financiering van honderden NGO's die actief zijn in asiel, mensenrechten, wetgeving.
- *Amnesty International en Human Rights Watch*
→ Grote invloed op publieke opinie, mediadebat en beleidsdruk op overheden.
- *Migration Policy Institute, European Council on Refugees and Exiles (ECRE)*
→ Leveren advies, beleidsrapporten, lobby voor ruimhartiger asielbeleid.

C. Private fondsen en miljardairs

- *Bill & Melinda Gates Foundation*
→ Minder expliciet over asiel, maar sterk actief in migratie-gerelateerde thema's (ontwikkeling, klimaat, gezondheid).
- *Pierre Omidyar (eBay-oprichter)*
→ Financierde media- en NGO-initiatieven rondom vluchtelingenrechten.
- *Rockefeller Foundation, Ford Foundation*
→ Historisch betrokken bij mensenrechtenbeleid en wereldwijde beleidsvorming.

D. Rechters en hoven

- *Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM)*
→ Uitspraken van dit hof kunnen nationale wetgeving beïnvloeden (bijv. over detentie, uitzetting of gezinshereniging).
- *Nationale rechters*
→ Leggen migratiewetten soms restrictief, soms ruim uit, hun beslissingen hebben directe impact op het beleid.

E. Media en techplatforms

- *Grote mediaplatforms* kunnen beïnvloeden hoe het publiek tegen migratie aankijkt, wat weer politieke druk geeft. Denk aan: The Guardian, BBC, Deutsche Welle, NOS, Al Jazeera – vaak NGO-geciteerd en agenda-zettend.
- *Techplatforms* als Twitter/X, Meta en YouTube beïnvloeden welke meningen wel/niet breed zichtbaar worden in het migratiedebat.

Een indrukwekkend netwerk van invloed zonder democratische basis, dat zijn impact heeft op onze lokale politiek.

We lichten één voorbeeld uit de lijst toe om te laten zien hoe de invloed wordt uitgeoefend: de Open Society Foundations van George Soros.

In 2015 schreef George Soros een artikel getiteld [Rebuilding the Asylum System](#), waarin hij zes beleidsvoorstellen deed voor het Europese vluchtelingenbeleid. Bijzonder is hoe vaak hij daarbij stelt wat er 'moet' gebeuren. Kort samengevat pleitte hij daarin voor:

- Het jaarlijks opnemen van 1 miljoen vluchtelingen in Europa;
- Structurele EU-financiering per vluchteling;
- Een gecoördineerd grensbeleid;
- Veilige migratieroutes;
- Hervestiging vanuit conflictregio's;
- Internationale steun aan opvanglanden als Turkije en Jordanië.

Het is opvallend dat veel elementen uit het Soros-plan in deels aangepaste of gematigde vorm terug zijn te vinden in het EU-beleid. Dit roept bij ons de vraag op: beïnvloedt iemand als Soros, via netwerken en fondsen, het beleid dusdanig dat er feitelijk sprake is van beleidssturing zonder democratisch mandaat?

Het asielbeleid is naast humanitaire redenen, een verdienmodel. Diverse sectoren profiteren financieel van een hoge migratiestroom, denk aan opvangbedrijven, NGO's, vertalers, woningcorporaties en zelfs gemeenten (die per statushouder een vergoeding ontvangen), maar ook de asielzoekers zelf verdienen eraan (denk aan leefgeld en dwangsomgeld bij overschrijden behandeltermijn). Daarnaast constateren we dat mensenhandel en smokkelaars eveneens baat hebben bij een voortdurend aanbod van migranten.

Deze combinatie van private en publieke belangen vraagt volgens ons om meer transparantie en kritische reflectie. Het lijkt ons dan ook terecht om als gemeentebestuur niet alleen te kijken naar de uitvoering van wetgeving, maar ook naar de achterliggende internationale en financiële invloeden.

Wij vragen u als gemeentebestuur:

1. Is de gemeente bekend met zoveel 'ongekozen top-down invloed' op lokaal beleid?
2. Neemt de gemeente dit 'weten' mee in beslissingen?
3. Is de gemeente zich ervan bewust dat een aanzienlijk deel van de asielstroom niet voortkomt uit acute nood, maar uit bredere economische of sociale motieven?
4. Werkt de gemeente mee aan een verdienmodel waarvan de opbrengsten grotendeels buiten de regio liggen, terwijl de risico's en gevolgen lokaal voelbaar zijn?

Wij pleiten ervoor dat de gemeente bij haar besluitvorming oog heeft voor deze bredere context en de belangen van de lokale gemeenschap centraal stelt.

3. Lokale situatie en risico's

3a. Wat is er inmiddels bereikt in de gemeente en/of provincie qua taakstelling?

Flevoland voldoet ruimschoots aan de taakstelling van de Spreidingswet. Dat blijkt uit onderzoek. In Flevoland worden [honderden asielzoekers meer opgevangen](#) dan de zes gemeenten samen zouden moeten doen. Hierdoor hoeft er in onze provincie geen extra

maatregel te worden genomen.

Echter statushouders, waar het in dit geval specifiek om gaat, vallen niet onder de Spreidingswet, maar onder de Huisvestingswet. De Huisvestingswet kent een aparte huisvestingstaakstelling voor gemeenten. Deze taakstelling werkt deels vergelijkbaar: wanneer de totale opgave voor de provincie wordt gehaald, vervalt in principe de verplichting voor afzonderlijke gemeenten.

Op basis van de meest recente cijfers blijkt dat er geen één gemeente binnen de provincie Flevoland op dit moment haar taakstelling heeft gerealiseerd.

In het '[Overzicht huisvesting vergunninghouders 1 januari 2025](#)' staan de cijfers per gemeente. Van de 342 gemeenten hebben er 289 een achterstand. Hieruit blijkt dat de taakstelling voor 84,5% van de gemeenten niet haalbaar is.

In het '[Overzicht huisvesting vergunninghouders 1 juni 2025](#)' hebben, met nog 1 maand tot de realisatie van 1 juli, 310 gemeenten een achterstand.

Nederland ervaart een sterke instroom van asielzoekers, terwijl gemeenten moeite hebben om passende opvang te realiseren. Uit gebrek aan realistische alternatieven worden dan locaties aangewezen die in feite niet geschikt zijn, maar alsnog als geschikt worden gepresenteerd. Dit roept de vraag op in hoeverre dwang en druk vanuit hogere bestuurslagen tot verantwoorde keuzes leiden.

Als 84,5% van de gemeenten de taakstelling niet haalt, ligt de werkelijke vraag misschien niet bij de uitvoering, maar bij de haalbaarheid van het beleid zelf.

3b. Risico op overlast:

1. Druk op sociale huurwoningen

- Statushouders krijgen vaak voorrang, wat wachtlijsten voor anderen verlengt.

2. Schaarste aan voorzieningen

- Extra belasting op scholen, huisartsen, jeugdzorg of taalonderwijs.

3. Verlies van vertrouwdeheid

- Verandering van de wijkstructuur; bewoners kunnen het gevoel hebben dat hun buurt 'verandert'.

4. Taal- en communicatiebarrières

- Minder contact of misverstanden in dagelijks contact (bijv. in portieken, speeltuinen).

5. Culturele verschillen

- Verschil in normen, opvoedstijl

6. Overlast of integratieproblemen

- Bij onvoldoende begeleiding kunnen jongeren zich vervelen of vervreemden, wat overlast kan geven.

7. Bezorgdheid over veiligheid

- Uit [cijfers van het CBS](#) blijkt het volgende m.b.t. criminaliteit
autochtonen (Nederlandse achtergrond) 6,1 per 1.000 inwoners
allochtonen (migratie achtergrond) 15 per 1.000 dus ongeveer 2,5 x zo vaak als autochtonen.

8. Mogelijke daling van huizenprijzen in de woonomgeving

9. Schoolgaande kinderen lopen risico op onrust en verminderde veiligheid

- Door hoge concentratie statushouders direct naast scholen.

Wij vragen u als gemeentebestuur:

1. Is de gemeente voornemens om de haalbaarheid van deze taakstelling en de bijbehorende beleidsdruk in regionaal of landelijk overleg aan de orde te stellen?
2. Ziet de gemeente het discriminerende karakter van het voorrangbeleid voor statushouders ten opzichte van eigen lokale woningzoekenden?
3. Heeft de gemeente beleid én geld klaar om op de te verwachte criminaliteit te anticiperen en de bewoners en schoolgaande jeugd veiligheid te garanderen?
4. Heeft de gemeente voor een leefbare polder in haar coalitieplan grenzen vastgelegd aan aantallen asielzoekers, statushouders en arbeidsmigranten?
5. Heeft de gemeente integratieplannen voor de statushouders?
6. Ziet de gemeente bij het binnenhalen van steeds meer allochtonen de dreiging van verlies van identiteit en eigen cultuur van de Noordoostpolder?

Wij pleiten daarom voor een eerlijk en realistisch asiel- en huisvestingsbeleid dat niet top-down wordt opgelegd, maar bottom-up tot stand komt: met oog voor draagkracht, zeggenschap van lokale gemeenschappen en het fundamentele recht op veiligheid, leefbaarheid en inspraak voor álle inwoners. Wij roepen onze gemeente op om dit geluid actief en helder over te brengen naar provincie en Rijk.

4. Samenvattend

In het kort zetten wij de belangrijkste punten uit deze brief nog eens op een rij:

1. Risicovolle uitvoering door onrealistische taakstelling

De provincie Flevoland voldoet aan de taakstelling uit de Spreidingswet, maar niet aan de huisvestingstaakstelling voor statushouders. Deze opgave blijkt voor veel gemeenten onrealistisch en zet rechtvaardig en zorgvuldig lokaal beleid onder druk.

2. Onevenredige belasting op inwoners

Inwoners dragen financieel en sociaal de lasten (belasting, woningdruk, overlast), terwijl baten vooral buiten de regio vallen.

3. Invloed zonder mandaat

Beleid wordt mede gevormd door internationale netwerken, NGO's en private fondsen zonder democratisch draagvlak op lokaal niveau.

4. Onzekerheid over noodzaak asiel

Niet alle migratie is gebaseerd op acute nood; veel migranten zijn jongvolwassen mannen die deels economische motieven hebben.

5. Risico voor schoolgaande kinderen

Hoge concentratie statushouders direct naast scholen brengt risico op onrust, overbelasting en verminderde veiligheid.

6. Toenemende druk op voorzieningen

Scholen, zorg en huisvesting raken overbelast, waardoor ook kwetsbare lokale inwoners in de knel komen.

Wij verzoeken de gemeente de belangen van haar inwoners voorop te zetten. We

vertrouwen erop dat u onze zorgen en vragen zorgvuldig zult meewegen in uw toekomstige gemeentebestuur.

Met vriendelijke groet,

Bewuste Burgers NOP
bewusteburgersnop@gmail.com